

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 48. Quinque Remonstrantium articuli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

tionem Ordinibus obtulissent, vulgo *Contra-remonstrantes*, seu rigidi Calvinistæ, utpote genuini Bezae, Calvini, Petri Martyris, & Zanchii, aliorumque hujus sectæ virorum filii nuncupabantur.

Sæcul. XVI.
A.C. 1600.

§. XLVIII.

Quinque Remonstrantium articuli.

Natal
Alex. l. c.

Ceterum articuli, quos Remonstrantes ab Arminio Magistro suo acceperant, erant sequentes: *I. Deus æterno, immutabili Decreto in Jesu Christo filio suo ante jactum mundi fundamentum statuit, ex lapsu, peccatis obnoxio, humano genere, illos in Christo, propter Christum, & per Christum servare, qui Spiritus sancti gratia in eundem ejus filium credunt, & in ea fide, fideique obedientia, per eandem gratiam in finem perseverant: contra vero eos, qui non convertuntur, & infideles, in peccato, & iræ subjectos relinquere, & condemnare tanquam a Christo alienos, secundum illud Evangelii Joannis 3. v. 36. qui credit in filium, habet vitam æternam: qui vero Filio non assentitur: non videbit vitam æternam, sed ira Dei manet super eum. At conditiones salvandorum nimirum fidem, & perseverantiam ex prædestinatione tanquam ex fonte descendere negabant, imo contendebant, eas prædestinatione, seu electione priores esse, nec obscure ab homi-*

Sæcul. XVI.
A.C. 1600.

hominis voluntate suspendebant, ut ex collatione Hagiensi compertum est.

II. *JESUS* Christus mundi Servator pro omnibus, & singulis mortuus est, atque id ita quidem, ut omnibus per mortem Christus reconciliationem, & peccatorum remissionem impetraverit, ea tamen conditione, ut nempe illa remissione peccatorum reipsa fruatur præter hominem fidelem, & hoc quoque secundum Evangelium Joannis 3. v. 16. *Si Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum dederit, ut, quisquis credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam, & 1. Joann. 1. Et ipse est propitiatio pro peccatis nostris, nec pro nostris solum, sed pro totius mundi peccatis.*

III. Homo salutarem fidem a se ipso non habet, nec vi liberi sui arbitrii, quandoquidem in statu defectionis & peccati nihil boni, quod quidem vere bonum est, quale quid est fides salutaris, ex se possit cogitare, vel facere, sed necessarium est, eum a Deo in Christo per Spiritum ejus sanctum regi, & renovari mente, affectibus, seu voluntate, & omnibus facultatibus, ut aliquid boni possit intelligere, cogitare, velle, & perficere, secundum illud Christi Joann. 15. *sine me nihil potestis facere.*

IV. Hæc Dei gratia est initium, progressus, ac perfectio omnis boni, atque a Deo quidem usque, ut homo quidem regeneratus abique hac præcedente, seu adventitia, excitanti,

Sæcul. XVI.
A.C. 1600.

consequente, & cooperante gratia neque
boni quid cogitare, velle, aut facere possit,
neque etiam ulli malæ tentationi resistere.

Adeo quidem, ut omnia bona opera, quæ
excogitare possumus, Dei gratiæ in Christo
tribuenda sint: quoad vero modum operatio-
nis illius gratiæ illa non est irresistibilis: de
multis enim dicitur, eos Spiritui sancto
resistisse; Actor. 7. & alibi multis locis.

V. Qui IESU Christo per veram fidem
sunt insiti, ac proinde Spiritus ejus vivi-
ficantis participes, ii abunde habent facul-
tatum, quibus contra Satanam, peccatum,
mundum, & propriam suam carnem pu-
gnent, & victoriam obtineant: verumta-
men per gratiæ Spiritus sancti subsidium:
IESUS Christus vero illis Spiritu suo in o-
mnibus tentationibus adest, manum porri-
git, & modo sint ad certamen prompti,
& ejus auxilium petant, neque officio suo
desint, eos confirmat: atque id adeo qui-
dem, ut nulla Satani fraude, aut vi du-
ci, vel e manibus Christi eripi possint, se-
cundum illud Joannis 10. Nemo illos
e manu mea eripiet. Sed an illi ipsi sua
negligentia initium sui esse in Christo de-
serere non possint, & præsentem mundum
iterum amplecti, a sancta doctrina ipsis
semel tradita deficere, conscientiæ naufra-
gium facere, a gratia excidere, penitus ex
sacra Scriptura esset expendendum, aut
Hist. Ecclesiast. Tom. LII. T t quam

Sæcul. XVI.
A. E. 1600.

quam illud cum plena animi tranquillitate
& πλυροφορία docere possent.

Ceterum circa hosce quinque articulos audire lubeat Bælii Scriptoris reformati iudicium: Valde, inquit ille, dubito, esse hodie aliquos Gomari defensores tam zelosos, qui asserere audeant essati illius, quod diximus, justitiam. Calor disputationis cum influentiis malignis emulationis Professoricæ ad extrema ipsum propellebat, turbabatque illius iudicium: fatentur enim hodie vel rigidissimi Calvinistæ, quinque articulos Remonstrantium hæresin, seu errorem fundamentalem non complecti, atque innuunt haud obscure, facile sublatum iri schisma, nisi Secta Arminiana post Arminium in errores longe perniciosiores incidisset. Omnes itaque, quibus caput non ardet, ex personalibus controversiis, quæ Gomarum exacerbaverant, negant quemquam damnatum iri ob quinque articulos Arminianorum.

§. XLIX.

*Horum quinque articulorum explicatio
ab Arminianis facta.*

Cum non deessent, qui hosce articulos obscure non minus, ac captiose expositos dicerent, hinc Arminiani novam doctrinam variis Thesis in lucem editis explicabant, & quidem primo articulum de Prædestinatione propositionibus